

POSUDEK VEDOUCÍHO BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

studenta: Eva Dvořáková

s názvem: Psychická zátěž nelékařského zdravotnického personálu na záchranné službě

Hodnocení bakalářské práce dosahuje následující úrovně:

1.	Přístup studenta k řešení úkolu (přípravenost, iniciativa, pracovní morálka a samostatnost studenta). (0 - 30)	28
2.	Způsob a úroveň zpracování úkolu. (0 - 20)	16
3.	Formální náležitosti a úprava obsahu bakalářské práce (úroveň psaní, označení struktury textu, grafy, tabulky, citace v textu, seznam použité literatury apod.). (0 - 10)	9
4.	Rozsah realizačních prací, aplikovaných vědomostí a znalostí, úroveň metodologického zpracování a závěrů práce. (0 - 40)	33
5.	Celkový počet bodů	86

Návrh otázek k obhajobě

1. Máte osobní, nebo alespoň zprostředkovanou zkušenost s krizovou nebo psychosociální intervencí?

2. Jaké jsou dle Vašeho názoru hlavní příčiny konfliktů mezi personálem ZZS a nemocnice při předávání pacienta?

3.

Celkové hodnocení úrovně vypracování bakalářské práce:

Hodnocení**:	A (výborně)	B (velmi dobře)	C (dobře)	D (uspokojivě)	E (dostatečně)	F (nedostatečně)
Počet bodů:	100 - 90	89 - 80	79 - 70	69 - 60	59 - 50	< 50
	☐	☒	☐	☐	☐	☐

** v případě hodnocení F (nedostatečně) uveďte komentář

Bakalářskou práci hodnotím výše uvedeným klasifikačním stupněm a doporučuji/nedoporučuji k obhajobě.

Komentář

Studentka se ve své práci zabývá psychickou zátěží, stresem, kterému je prakticky denně v rámci profese vystaven nelékařský zdravotnický personál záchranných služeb, a který může případně vyústit až v syndrom vyhoření. Jedná se o aktuální téma, o kterém se dnes často hovoří, přesto je to téma v praktickém životě záchranářů mnohdy podceňované, nebo zanedbávané.

Práce je vystavěna logicky a přehledně. V teoretické části patří k cenným kapitoly o projevech stresu, a zejména o rozpoznání a prevenci syndromu vyhoření a dále kapitoly o možnostech krizové a psychosociální intervence, které může případný čtenář bezprostředně využít.

Praktická část pak potvrzuje, jak se dá očekávat, že resuscitace dětí, ošetřování zraněného kolegy, či mimořádná událost s velkým počtem zasažených osob, jak také shrnuje studentka v závěru, patří k nejvíce zatěžujícím momentům práce záchranáře. Je zde ale uvedena i řada dalších méně stresujících událostí a jejich vnímání záchranáři.

Co je však smutnou skutečností a jedním z indikátorů poukazujících na nedobrý stav našeho zdravotnictví je skutečnost, že mezi největší stresory v práci záchranáře patří předávání pacienta v nemocnici, neboli komunikace s lékaři, případně i sestrami.

Projevy hulvátství a zneužívání pocitu nadřazenosti ze strany těch, jejichž etický kodex by měl patřit k nejvyšším ve společnosti, patří dnes, bohužel, také k dennímu chlebu záchranářů. Je s podivem, že i po létech stále nejsou vyřešeny mnohé problémy vyobrazené v jednom postarším seriálu, který měl představovat situaci z let šedesátých.

Považuji tuto práci v rámci bakalářského stupně studia za cennou a přínosnou pro čtenáře z řad (nejen) záchranářů, kteří zde mohou nalézt řadu podnětů týkajících se prevence, odhalení a zvládnutí problémů spojených se stresem a syndromem vyhoření.

Jméno a příjmení: MUDr. Jiří Smetana

Organizace: Územní středisko záchranné služby Středočeského kraje

Podpis:

Datum: